

Ord, men Begrebet er vel noget lignende. Men det er heller ikke Meningen, at det kun skulde være for Arbejdernes Vedkommende; det skulde være for hele Samfundets. Der kan ganske vist være noget rigtigt i det, naar det ærede Medlem udtalte Tvivl om, hvorvidt man nu kunde være sikker paa at faa Svar paa de stillede Spørgsmaal. Der- som man kun henvendte sig til de kommunale Raad, ere jo efter Vandkommunallovens § 30 og Købstadkommunallovens § 32 de kommunale Raad forpligtede til at staae Oplysninger om og svare paa de Spørgsmaal, der stilles af Indenrigsministeren eller af det statistiske Bureau. Det er muligt, at der efter denne Lov ogsaa kan være Tvivl om, hvorvidt man kan faa Spørgsmaalene bekvæmme alle Begne ad privat Vej. Men skulde det ske, antager jeg, at Lovgivningsmagten ikke har noget imod en Gang at faa en Tilføjelse derom. Om det skulde ske straks at vedtage yderligere Tvangsbestemmelser, har der ogsaa været Tale om i Udvalget. Det har man dog ikke villet gaa med til, navnlig ogsaa fordi den højt ærede Finansminister mente, det behøvedes ikke i denne Lov. Med Hensyn til Ændringsforslaget om Kvindernes Ansættelse i Bureauet, hørte jeg, at den højtærede Finansminister ikke vil have det saaledes, som det nu er affattet. Men dersom nu de to Ord gif ud „Embeder og“, saaledes at der kun kom til at staa Bestillinger, kan jeg ikke se, at Ministeren kan have noget imod det, og skulde Forslaget her blive vedtaget, er der jo Tid til at ændre noget ved det til 3dje Behandling. Jeg kan heller ikke forstaa rettere end, at naar vi have faaet det vedtaget paa Postvæsenets og Telegrafvæsenets Lønningslove, at Kvinder have lige Afgang med Mænd til at optaa Ansættelse i Postvæsenets og Telegrafvæsenets Tjeneste, og vi se, at der ved Telegrafvæsenet er anjat 15 Kvinder som Telegrafister, og at to Kvinder ere ansatte som Postetspeditorer, skønt jeg ikke er sikker paa, at de have faaet kongelig Udnævnelse, da kun en Tredjedel af Ekspeditorer og Ekspedienter kunne faa det, men om disse 2 Kvinder have faaet det, har jeg ikke særlig erkyndiget mig om — jeg siger, naar vi i de to Love have slaet det Princip fast, kan jeg ikke se, at der kan være saa stor Forskel paa Bestemmelser i denne Lov og de to andre. Jeg kan nok tænke mig, at Administrationen rimeligvis ikke ved Post- og Telegrafvæsenet er gaaet med til at ansætte Kvinder i egentlige Embeder, men kun i de under Loven hørende Bestillinger. Den ærede Forslagsstiller nævnedes jo Loven af 29de Marts

1867 om Ansættelse af Lærere i offentlige Stoler, i hvis § 4 det hedder, at Lærere ere, for saa vidt og saa længe de ere ugifte, pensionsberettigede lige med Lærere. Der har man et analogt Tilfælde i en Lov, der angaar pensionsberettigede Stillinger. Man har ogsaa en Ministerialskrivelse af 22de August 1872 — den findes i Ministerialtidende Nr. 301 — og deri hedder det: „En Lærerinde, der er gift med en Stolelærer, hvis hun overlever sin Mand, erholder kun Pension, naar hun uden at indlade sig i nyt Ægteskab, vedbliver at fungere i sin Post“. Her fastsættes det altsaa, at en Kvinde bliver pensionsberettiget i Tilfælde af, at Manden er død, naar hun vedbliver at fungere, saa jeg kan ikke se, at Bestemmelsen om en gift Kvindes Pensionsret skulde være saa uanselig at faa ordnet paa denne Lov.

G. Sørensen: Det ærede Medlem fra Herning (H. Nielsen) havde Ordet for en lille kort Tale henvendt til mig og ytrede, at jeg ikke havde anvendt tilstrækkelig Sver i Lønningsudvalget angaaende dette Forslag, som vi her se som Førstegredens derfra, men det ærede Medlem maa sikkert huffe fejl. Naar det ærede Medlem erindrer sig selv og sit Arbejde, huffer han ikke paa, at det ikke var i Udvalget, men i Underudvalget, det ærede Medlem maa have glemt, at det var i Underudvalget, vi forhandlede, og hvorfra Sagen, som den foreligger her, er fremkommen. Jeg havde i Udvalget været med til en første almindelig Behandling af denne Sag, hvor vi fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Sad) hørte de samme veltalende og til en vis Grad overbevisende Udtalelser angaaende Bureauets nuværende Tilstand og Nødvendigheden af en Udvidelse, som vi have hørt her, og samtidig dermed gif denne Sag i Underudvalg, hvorfra vi for ganske nylig fik dette Forslag, dels om at tage § 1 som foreslaaet af Regeringen, dog med en noget højere Lønning for nogle af Embedsmændene, dels Forslaget med den lange Række om Bureauets Virksomhed, og endelig et Forslag, som ganske vist jeg stred imod, saa snart jeg saa det, men som det navnlig var Finansministerens Være, at vi ikke fik, nemlig om Ret for Bureauet til at henvende sig til hver enkelt Person i Landet med Hensyn til Oplysninger om Folkets aandelige, sædelige og økonomiske Tilstand o. s. v. og med Ret for Bureauet til at idømme Personer, som det ikke yntes fremkom med tilstrækkelig fyldige og gode Oplysninger herom, Bøder. Som det ærede